

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

*Κυριακή των Αγίων Πάντων – Ματθ.10, 32-33,37-38 & 19, 27-30
(7/6/2015)*

Τα ιδιώματα των Αγίων

Την σημερινή Κυριακή των Αγίων Πάντων, αγαπητοί μου αδελφοί, ολοκληρώνεται η σπουδαία μεταπασχάλια περίοδος του Πεντηκοσταρίου, κατά την οποία ζήσαμε έντονα και βιώσαμε λειτουργικά την ευδαιμονία της Αναστάσεως του Θεανθρώπου και της καθόδου του Παναγίου Πνεύματος στην ιστορική Εκκλησία. Η αναφορά δε στα πρόσωπα των Αγίων όλων των εποχών γίνεται ακριβώς για να καταδειχθεί ότι οι Άγιοί μας είναι οι διαχρονικοί μάρτυρες της Αναστάσεως και οι καθολικοί φορείς του Αγίου Πνεύματος και των χαρισμάτων Του.

Στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, ακούσαμε τον Κύριό μας να επισημαίνει τα τρία βασικά χαρακτηριστικά και ιδιώματα που μπορούν να καταστήσουν τους χοϊκούς ανθρώπους Αγίους, μέσα στο γεγονός της Εκκλησίας και κάτω από την Αγιαστική χάρη του Θεού. Το πρώτο ιδίωμα είναι η ομολογία της πίστεως: «Όποιος με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσω ενώπιον του Πατρός μου εν ημέρα κρίσεως». Το δεύτερο ιδίωμα είναι η αγάπη: «άξιός μου είναι εκείνος που θα με αγαπήσει περισσότερο από τους οικείους και τους φίλους του». Το τρίτο ιδίωμα είναι η άρση του προσωπικού σταυρού: «Εκείνος που δέχεται να σηκώσει τον σταυρό του και να με ακολουθήσει είναι άξιός μου». Ας δούμε, δι' ολίγων, καθένα απ' αυτά τα ιδιώματα που σηματοδοτούν την Αγιότητα.

Η ομολογία της πίστεως σε κάθε εποχή έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά. Άλλοτε αφορά την κατάθεσή της έναντι αγρίων κοσμικών εξουσιών, αντιεκκλησιαστικών ή αντιθρησκευτικών, θέτοντας την ζωή του Ομολογητού σε άμεσο κίνδυνο. Άλλοτε, σε καιρούς ειρήνης και δημοκρατίας, λαμβάνει την μορφή αντίστασης προς ένα απολύτως εκκοσμικευμένο πνεύμα, που θεωρεί την πίστη παρελθοντικό γεγονός, αταίριαστο και ανακόλουθο προς το δήθεν «προοδευτικό» πνεύμα της εποχής και εκλαμβάνει τους πιστούς ως πρόσωπα αφελή, πνευματικώς αδύναμα και ασθενή. Για τον άνθρωπο, όμως, που πιστεύει πραγματικά και ομολογεί αυτήν την πίστη με παρρησία και αυθεντικότητα, ο Θεός είναι η μόνη και μεγάλη του σταθερά. Δεν πιστεύει σε τίποτα άλλο. Χωρίς τον Θεό δεν μπορεί να ερμηνεύσει τον κόσμο. Χωρίς την ύπαρξή Του καταργείται κάθε λόγος ανθρώπινης ύπαρξης. Χωρίς πίστη στον Θεό, ο Ομολογητής πνίγεται, βουλιάζει, καταρρέει, χάνεται. Ενώ η πίστη σ' Αυτόν τον μεθάει, τον ανασταίνει, του δίνει ζωή, αίσθηση αιωνιότητας, όραμα ετερότητας.

Το άλλο ιδίωμα Αγιότητας είναι η αγάπη, την οποία ο Θεός δεν ζητά κατ' αποκλειστικότητα, αλλά κατά προτεραιότητα. Δε μας ζητά ν' αρνηθούμε τους συγγενείς και τους φίλους μας για Εκείνον, αλλά να Τον αγαπήσουμε πριν από εκείνους, για να μπορέσουμε πραγματικά ν' αγαπήσουμε κι εκείνους. «Όποιος δεν αγαπά τον Θεό, δεν αγαπά τίποτε, δεν έχει αγάπη, “αγάπην ουκ έχει”. Όποιος αγαπά μόνο τον πλησίον του, δεν αγαπά τίποτε, “αγάπην ουκ έχει”. Όποιος αγαπά τον Θεό μέσα σε ό,τι εγκόσμιο και αν αγαπά, όποιος υπερβαίνει με την αγάπη του ό,τι εγκόσμιο αγαπά, αυτός μόνο αγαπά τον Θεό και αυτός μόνον “αγάπην έχει”»¹. Αυτή είναι η αγάπη των Αγίων!

Η άρση το προσωπικού σταυρού συχνά μάς προκαλεί τρόμο. Τρέμουμε στην ιδέα ότι πρόκειται να πονέσουμε, να ασθενήσουμε, να δοκιμαστούμε, να νιώσουμε μοναξιά, να κληθούμε, με άλλα λόγια, να σηκώσουμε τους ποικίλους σταυρούς που ο Θεός επιτρέπει στη ζωή μας. Και αυτός ο τρόμος οδηγεί, συχνά, σε θυμό ή και άρνηση του Θεού. Στην περίπτωση των Αγίων ο προσωπικός σταυρός εκλαμβάνεται ως μέγιστη δωρεά του Θεού, είναι επίσκεψη Θεού, που αποσκοπεί στην ένωση μαζί Του, στην τελική σωτηρία. Η αποδοχή της άρσης του σταυρού μας συνιστά εκούσια ασκητική και θυσιαστική μίμηση του Σταυρού του Χριστού, έχει στόχο να διασωθεί η προσωπική αγαπητική μας σχέση με τον Χριστό και με τους ανθρώπους. Η άρση του σταυρού μας είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αγάπη μας στον Θεό, όσο και με την πίστη μας σ' Εκείνον, προκειμένου να γίνουμε ικανοί ν' αγαπήσουμε πληρέστερα.

Αυτά είναι τα ιδιώματα των Αγίων, αδελφοί μου. Η διάθεση να ομολογούμε πίστη στον Χριστό, πάντοτε και έναντι οιαδήποτε τιμήματος, η προτεραιότητα της αγάπης μας προς Εκείνον, που δίδει νόημα και στην αγάπη μας προς του ανθρώπους και η άρση του προσωπικού μας σταυρού, ως απόδειξη της πίστεως και της αγάπης μας προς τον Θεό. Τους ανθρώπους που έζησαν με τα ως άνω κριτήρια και ιδιώματα τιμούμε σήμερα και καλούμαστε να μιμηθούμε, πραγματώνοντας τον λόγο της υπάρξεώς μας μέσα στην Εκκλησία, που δεν είναι άλλος από την Αγιότητα. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ Κων/νος Τσάτσος, «Αφορισμοί και Διαλογισμοί», 2^η σειρά, σελ. 187